

14.11.2012

B7-0496/2012

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено вследствие на въпроси с искане за устен отговор B7-0364/2012 и B7-0365/2012

внесено съгласно член 115, параграф 5 от Правилника за дейността

относно конференцията за изменението на климата в Доха, Катар
(COP 18)
(2012/2722(RSP))

Matthias Groote

от името на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните

Karl-Heinz Florenz (PPE)

от името на групата PPE

Dan Jørgensen

от името на групата S&D

Corinne Lepage

от името на групата ALDE

Satu Hassi

от името на групата Verts/ALE

Miroslav Ouzký

от името на групата ECR

Sabine Wils

от името на групата GUE/NGL

Резолюция на Европейския парламент относно конференцията за изменението на климата в Доха, Катар (COP-18) (2012/2722(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид Рамковата конвенция на Обединените нации по изменението на климата (РКОНИК) и Протокола от Киото към нея,
- като взе предвид резултатите от конференцията на ООН относно изменението на климата, проведена в Бали през 2007 г. и плана за действие от Бали (Решение 1/COP-13),
- като взе предвид 15-тата конференция на страните (COP-15) по РКОНИК и петата конференция на страните, която представлява среща на страните по Протокола от Киото (COP/MOP5), проведена в Копенхаген, Дания от 7 до 18 декември 2009 г., както и споразумението от Копенхаген,
- като взе предвид шестнадесетата конференция на страните (COP-16) по РКОНИК и шестата конференция-среща на страните по протокола от Киото (COP/MOP6), проведена в Канкун, Мексико, от 29 ноември до 10 декември 2010 г., както и споразуменията от Канкун,
- като взе предвид 17-та конференция на страните по РКОНИК (COP 17) и седмата конференция - среща на страните по протокола от Киото (COP/MOP 7), състояла се в Дърбан, Южна Африка, от 28 ноември до 9 декември 2011 г. и по-конкретно решенията, включени в Платформата от Дърбан за засилени действия,
- като взе предвид предстоящата 18-та конференция на страните по РКОНИК (COP 17) и осмата конференция-среща на страните по протокола от Киото (COP/MOP 7), която ще се състои в Доха (Катар) от 26 ноември до 8 декември 2012 г.,
- като взе предвид пакета на ЕС за енергетиката и изменението на климата, приет през декември 2008 г.,
- като взе предвид Директива 2008/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. за изменение на Директива 2003/87/ЕО с цел включване на авиационните дейности в схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността ¹,
- като взе предвид резолюцията си от 4 февруари 2009 г. относно „2050: Бъдещето започва днес – препоръки за бъдеща интегрирана политика на ЕС за опазване на климата“²

¹ ОВ L 8, 13.1.2009 г., стр. 3.

² ОВ С 67 Е, 18.3.2010 г., стр. 44.

- като взе предвид своите резолюции от 25 ноември 2009 г. стратегията на ЕС за конференцията по изменението на климата в Копенхаген¹, от 10 февруари 2010 г. относно резултата от конференцията по изменението на климата в Копенхаген (COP 15)², от 25 ноември 2010 г. относно конференцията по изменение на климата в Канкун³ и от 16 ноември 2011 г. относно конференцията за изменението на климата в Дърбан (COP 17)⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 15 март 2012 г. относно Пътна карта за постигане до 2050 г. на конкурентоспособна икономика с ниска въглеродна интензивност⁵,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 9 март 2012 г. относно последващи действия след 17-ата сесия на Конференцията на страните (COP 17) по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК) и 7-ата сесия на Срещата на страните по Протокола от Киото (СМР 7) (Дърбан, Южна Африка, 28 ноември—9 декември 2011 г.),
- като взе предвид заключенията на Съвета от 15 май 2012 г. относно бързото финансиране за борбата с изменението на климата,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 18 юли 2011 г. относно дипломатическите действия на ЕС в областта на климата,
- като взе предвид обобщителния доклад на Програмата на Обединените нации за околната среда (ПРООНОС) от ноември 2011 г., озаглавен „Преодоляване на разликите по отношение емисиите“,
- като взе предвид съвместното изявление от 20 декември 2005 г. на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, които заседават в рамките на Съвета, Европейския парламент и Комисията относно политиката на Европейския съюз за развитие: „Европейският консенсус“, и по-специално точки 22, 38, 75, 76 и 105 от него⁶,
- като взе предвид Декларацията на хилядолетието на Организацията на обединените нации от 8 септември 2000 г., която постави Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) като съвместно определени от международната общност цели за премахване на бедността,
- като взе предвид ангажиментите, поети от Г-20 на срещата им на високо равнище на в Питсбърг на 24-25 септември 2009 г. за постепенно спиране на субсидиите за изкопаеми горива в средносрочен план и за предоставяне на целенасочена подкрепа, която да позволи на най-бедните страни да се адаптират към измененията на климата,

¹ ОВ С 285 Е, 21.10.2010 г., стр. 1.

² ОВ С 341 Е, 16.12.10, стр. 25.

³ ОВ С 99 Е, 3.4.2012 г., стр. 77.

⁴ Приети текстове, P7_TA(2011)0504.

⁵ Приети текстове, P7_TA(2012)0086.

⁶ ОВ С 46, 24.2.2006 г., стр. 1.

- като взе предвид единадесетата среща на Конференцията на страните (COP 11) относно биологичното разнообразие, която се проведе в Хайдерабад, Индия, от 8 до 19 октомври 2012 г.,
 - като взе предвид въпросите с искане за устен отговор ... на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, внесен съгласно член 115 от правилника и като взе предвид изявленията на Съвета и Комисията,
 - като взе предвид член 115, параграф 5 и член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид решенията, включени в Платформата от Дърбан за засилени действия (пакет от Дърбан), признава, че изменението на климата представлява неотложна и потенциално необратима заплаха за човешките общества и за планетата, поради което се налага разглеждането му на международно равнище от всички страни;
- Б. като има предвид, че пакетът от Дърбан по принцип постави основите за всеобхватно, амбициозно правно обвързващо за всички страни по него споразумение, което да бъде сключено до 2015 година и приложено до 2020 г.;
- В. като има предвид, че конференцията в Доха (COP 18) трябва да се основава на постигната в Дърбан инерция, за да гарантира, че посоченото правно обвързващо глобално споразумение ще остане на дневен ред и ще бъде постигнато до 2015 г.;
- Г. като има предвид, че подобно правно обвързващо в световен мащаб споразумение трябва да се съобразява с принципа „общи, но разграничени отговорности и съответни възможности“, но трябва да признава необходимостта всички големи източници на емисии да приемат амбициозни и достатъчни цели и съответстващи политически мерки за намаляване на емисиите на парникови газове, които отразяват променящите се възможности;
- Д. като има предвид, че пакетът от Дърбан не взема предвид в достатъчна степен необходимостта от действия за смекчаването на изменението на климата до 2020 г., както и че поетите ангажименти и обещания са недостатъчни за изпълнение на целта за ограничаване на повишаването на световната средногодишна температура на повърхността до 2°C в сравнение с равнищата преди индустриализацията („целта 2°C“), и следователно тези проблеми следва да бъдат обсъдени като основен приоритет на конференцията в Доха,
- Е. като има предвид, че според научни данни, представени от Междуправителствения комитет по изменение на климата (МКИК), целта 2°C изисква най-високите стойности на световните емисии, които бъдат достигнати до 2015 г., да бъдат намалени до 2050 г. с поне 50% в сравнение с 1990 г. и след това да продължат да намаляват; като има предвид, че по тази причина ЕС следва да настоява пред всички големи източници на емисии за конкретни действия и за тяхното ефективно прилагане преди 2020 г.;
- Ж. като има предвид, че последните научни данни показват, че последиците от изменението на климата настъпват по-бързо и са по-осезаеми от първоначалните

предвиждания, например в района на Арктика;

- З. като има предвид, че според Международната агенция по енергетика световното търсене на енергия се очаква да нарасне с една трета между 2010 г. и 2035 г. като има предвид, че по-голямата част от нарастващите търсене и емисии ще се осъществява в нововъзникващите икономики; като има предвид, че съществуват субсидии на стойност 400 милиарда щатски долара в подкрепа на разточителното потребление на изкопаеми горива;
- И. като има предвид, че декарбонизацията в сектора на енергетиката и промишлеността посредством прилагане на иновации би представлявала предимство за Европа като пионер на разрастващия се световен пазар на свързани с енергетиката стоки и услуги;
- Й. като има предвид, че иновациите в сектора на устойчивата енергетика по целия свят (както на производствено равнище, така и на равнище на потреблението) създават работни места, стимулират икономическия растеж, повишават енергийната независимост и допринасят за един по-чист свят, в който изменението на климата е смекчено и се осигуряват достатъчни енергийни доставки;
- К. като има предвид, че инвестициите в сектора на енергетиката много често имат жизнен период от 30 и повече години и че планирането на нови проекти и политики изисква дълго време, което подчертава спешната необходимост в световен мащаб от нови мерки в областта на енергетиката;
- Л. като има предвид, че са необходими повече научни изследвания, насочени към полезни иновации в системите на енергетиката и транспорта;
- М. като има предвид, че за да демонстрира, че усилията му са сериозни и като се имат предвид неговите технически и икономически възможности, ЕС следва да играе водеща роля за опазването на климата;
- Н. като има предвид, че постигането на правно обвързващо споразумение през 2015 г. не е възможно при липса на консенсус относно справедливостта в дългосрочните усилия в световен мащаб за смекчаване на последиците;
- О. като има предвид, че развитите държави поеха в СОР 16 в Канкун (2010) ангажимент до 2020 г. да предоставят 100 милиарда щатски долара „ново и допълнително“ финансиране годишно за нуждите, свързани с изменението на климата в развиващите се държави; като има предвид обаче, че засега няма международно прието определение какво всъщност значи „ново и допълнително“;
- П. като има предвид, че след 2012 г., последната година от ускореното финансиране (30 милиарда щатски долара за три години, за които бе постигнат ангажимент в Копенхаген), липсва сигурност относно размера на финансирането за климата, което ще бъде предоставено;
- Р. като има предвид, че в световен мащаб около 20 процента от емисиите на парникови газове се дължат на обезлесяване и други форми на земеползване и

промени в земеползването; като има предвид също така, че агролесовъдството насърчава смекчаването на последиците от емисиите на въглероден диоксид чрез увеличеното съхранение на въглерод, а също така и бедността чрез диверсифицирането на приходите на местните общности;

- С. като има предвид, че подобряването на управлението на горите е основно необходимо условие за трайно намаляване на обезлесяването;

Платформа от Дърбан за засилени действия

1. приветства създаването на Работна група *ad hoc* относно Платформата от Дърбан за засилени действия и отбелязва, че Решение 1/COP-17 неотложно налага групата да започне работа за разработването на протокол, правен инструмент или правно обвързващ договорен резултат в съответствие с Конвенцията, приложима към всички страни по нея и да приключи работата си възможно най-скоро, но не по-късно от 2015 г.; отбелязва освен това, че работата на групата трябва да бъде основана на Петия доклад за оценка на МКИК, който следва да бъде изготвен до 2014 г.; приветства също така тенденцията за повишаване на амбициите за страните за периода преди 2020 г.;
2. подчертава, че справедливостта и общите, но разграничени отговорности и съответни възможности (ОНРОСВ) трябва да залегнат в самата основа на Платформата от Дърбан за засилено действие, ако искаме тя да доведе до подходящи резултати за климата;
3. отбелязва, че наред с това пакетът от Дърбан изисква работната група *ad hoc* за дългосрочни съвместни действия да постигне договорените резултати до конференцията в Доха;
4. подчертава, че новият правен инструмент ще трябва да гарантира действия за смекчаване на последиците от изменението на климата в съответствие с един глобален въглероден бюджет, който е съобразен с поддържането на изменението на климата до под 2° C в сравнение с прединдустриалните равнища, както и осигурява средства за необходимите действия в областта на климата в развиващите се страни, както и стриктно счетоводство, мониторинг и докладване, и стабилно прилагане и спазване на режима;
5. с известна загриженост отбелязва неотстъпчивата позиция на някои страни по време на преговорите в Бон, състояли се през май 2012 г., но приветства малките, но забележими стъпки към сближаване, постигнати по време на неофициалните допълнителни сесии в Банкок, Тайланд, от 30 август до 5 септември 2012 г.;
6. призовава за по-голяма яснота и споразумение относно съпоставимост на усилията и общо отчитане на развитите държави, които не са страни по Протокола от Киото, преди сключване на конвенцията за изменение на климата (AWG-LCA);
7. подчертава, че ЕС трябва да дава водещ пример посредством реализиране на своите ангажименти и показване на амбиции както в областта на смекчаването на изменението на климата, така и във финансовата област; следователно счита, че

всички институции на Европейския съюз са длъжни, преди конференцията в Доха, да се заемат с интензивни дипломатически действия в областта на климата и да изградят международни съюзи, за да гарантират, че ангажиментите от пакета от Дърбан се спазват и че процесът РКОНИК напредва към нов многостранен режим, който следва да бъде одобрен до 2015 г.; подчертава, че е важно да се изясни как принципите на Конвенцията ще се прилагат след 2020 г., така че всички участници да поемат ангажименти; изразява становището, че новият пазарно основан механизъм, определен на COP 17, е от особено значение в това отношение и изразява надежда, че AWG-LCA ще успее да изработи ред, условия и процедури за този механизъм;

Протокол от Киото - втори период на задължения

8. отбелязва решението на страните, както е отразено в пакета от Дърбан, да покрият заедно около 15 % от световните емисии; ето защо ЕС трябва да увеличи усилията си да намери решения за съвместни мерки, които да обединят всички главни действащи лица, за да постигнат, като междинна стъпка, споразумение за втори период на задължения по Протокола от Киото, който да започне на 1 януари 2013 г. и да бъде преход към нов, по-ефективен и изчерпателен правно обвързващ всички страни международен режим, в сила от 2020 г.;
9. отбелязва отсъствието на САЩ, Русия, Япония и Канада от евентуалния втори период на ангажимент към Протокола от Киото и несигурността на Австралия и Нова Зеландия относно това дали да се присъединят към него; отбелязва също така продължаващата липса на цели за намаляване на емисиите за развиващи се страни като Китай, Индия, Бразилия и Индонезия;
10. призовава за приемане в Доха на необходимите изменения, така че вторият период за изпълнение на задълженията по протокола от Киото да може незабавно да започне на временна основа;
11. отбелязва съдържанието се в Решение 1/СМР 7 от пакета от Дърбан обещание, че крайната дата на втория период на задължения ще бъде определена на конференцията в Доха и подкрепя един период на ангажиране от осем години, който да приключи на 31 декември 2020 г.;
12. подчертава, в рамките на настоящата оперативна структура на Протокола от Киото, необходимостта от количествени ангажименти за ограничаване или намаляване на емисиите, които трябваше да бъдат представени от страните по Конвенцията до май 2012 г., да бъдат отразени като изменения в протокола от Киото на конференцията в Доха, в съответствие с Решение 1/СМР 7; призовава страните по приложение Б, които още не предприели това действие, да представят количествените си ангажименти за ограничаване и намаляване на емисиите, приветства първоначалното представяне на ЕС в това отношение; подчертава, че преносът на предписаните емисионни единици (ПЕЕ) към втория период на задължение би подкопал екологосъобразността на Протокола от Киото; изтъква, че ако на държавите членки се позволи да пренасят ПЕЕ, Протоколът от Киото няма да има действително въздействие върху смекчаването на изменението на климата;

13. приветства предложението на Групата на 77-те и Китай за ефективно ограничаване и свеждане до минимум на използването на остатъка; отбелязва, че досега Европейският съюз не е излязъл с предложение за разрешаване на въпроса с излишъка от предписани емисионни единици; припомня, че Договорът от Лисабон гласи, че Съветът на Европейския съюз се произнася с квалифицирано мнозинство както за общи мерки (член 16 от Договора за Европейския съюз) така и по време на цялата процедура за водене на преговори и сключване на нови международни споразумения (член 218 от ДФЕС);
14. повтаря своя призив Механизмът за чисто развитие да се реформира с цел създаване на строги правила за качество, които да гарантират, че тези проекти са с достатъчно висок стандарт, за да спомогнат за намаляване на емисиите по надежден, проверим, реален и допълващ се начин, като допринасят за устойчивото развитие на развиващите се държави и предотвратяването на неправилно използване на механизма посредством инфраструктурни проекти с високи въглеродни емисии; счита, че в бъдеще Механизмът за чисто развитие трябва да бъде ограничен до най-слабо развитите страни;

Пропуски в областта на смекчаването

15. подчертава неотложната необходимост всички страни по Конвенцията първо да реализират своите обещания, а също и да повишат равнището си на амбиция отсега до 2020 г., така че да се придържат към целта 2°C; по-конкретно подчертава неотложната необходимост от напредък за запълване на „гигатовата пропаст“ съществуваща между научните данни и настоящите обещания на страните, да предложат обвързващи ангажименти и действия за намаляване на емисиите, които да бъдат по-амбициозни от съдържащите се в споразумението от Копенхаген, основани на принципа на „обща, но диференцирани отговорности и съответните им възможности“, което означава, че по-бедните държави следва – посредством финансова и технологична помощ, но също и посредством мерки за изграждане на капацитет – да имат възможност да преминат непосредствено към напреднала нисковъглеродна енергийна и икономическа система; по-конкретно призовава страните да вземат спешни мерки, които най-късно до 2015 г. да доведат до намаляване на емисиите от международното въздухоплаване и морския транспорт, както и от други засегнати сектори, и трифлуорметани, сажди, метан и други бързо разпадащи се агенти, за преодоляване на несъответствията с целта от 2°C;
16. призовава за вземане на решение в Доха, което да определи количествено размера на световното несъответствие с целта и за постоянното му наблюдение с оглед извършване на необходимите действия за неговото премахване;
17. настоятелно призовава Комисията и кипърското председателство да намерят съмишленици за запълване на „гигатовата пропаст“, т.е. разликата между настоящото равнище на амбиция и равнището, необходимо за поддържане на глобалното затопляне под 2°C;
18. признава, че ефективното постепенно прекратяване на субсидиите за изкопаеми горива би допринесло значително за премахване на пропуските в областта на смекчаването на климата;

19. припомня, че по данни на Четвъртия доклад за оценка на МКИК е необходимо до 2020 г. индустриализираните страни да намалят своите национални емисии с 25-40 % спрямо равнищата от 1990 г., докато групата на развиващите се страни следва до 2020 г. да постигнат съществено отклонение под предвиждания понастоящем темп на нарастване на емисиите, което да е от порядъка на 15-30 %; освен това припомня, че световните емисии като цяло ще се увеличат стремително преди 2020 г. и призовава към открито разискване относно по-ефективни политически стратегии за премахване на пропуските в областта на смекчаването на климата;
20. подчертава необходимостта от надеждна научна основа, каквато предоставя Междуправителственият комитет по изменение на климата (IPCC), който претърпя съществена реформа в структурата и процедурите, и подчертава в тази връзка значението на заключенията на Петия доклад за оценка на IPCC, който се очаква през 2014 г.;
21. припомня, че за ЕС е в негов собствен интерес да се стреми към цел от 30 % за опазване на климата до 2020 г., като по този начин се създава устойчиво развитие, допълнителни работни места и се намалява зависимостта от внос на енергия;
22. приветства предложеното включване в законодателството на ЕС на споразумението от Канкун относно това развитите държави – страни по Конвенцията да разработят стратегии за нисковъглеродно развитие и подчертава значението на предоставянето на финансова и техническа помощ на развиващите се страни за приемане и прилагане на Планове за развитие с ниски равнища на емисиите; отбелязва, че тези планове и стратегии трябва да начертаят политики и мерки, които включват ранни действия на национално равнище, за да се избегне зависимост от въглеродно интензивни инвестиции и инфраструктура, а също и да очертават краткосрочни и средносрочни цели за енергийна ефективност и енергия от възобновяеми енергийни източници;

Финансиране на борбата с изменението на климата

23. подчертава неотложната необходимост от избягването на финансова пропаст след 2012 г. (когато приключва периода на бързо финансиране) и от работа по посока на определянето на начин за увеличаване на финансирането на борбата с изменението на климата за периода от 2013 до 2020 г. от редица различни източници; счита, че от съществено значение за ускоряване на процесите на преход и за избягването на зависимостта от изкопаеми горива в много развиващи се страни, както и за подкрепа на усилията на развиващите се страни за смекчаване и приспособяване към изменението на климата, е поемането на конкретни ангажименти относно финансирането на борбата с изменението на климата за периода от 2013 до 2020 г.; припомня, че по-голямата част от държавите членки все още не са направили никакви обещания за финансиране на действията в областта на климата след 2013 г.;
24. отбелязва със загриженост, че докато развитите страни са поели ангажимент до 2020 г. да предоставят 100 милиарда щатски долара на година за финансиране в областта на климата, засега липсва международно прието определение какво всъщност означава „ново и допълнително“;

25. подчертава, че измерването, проверката и контролът на климатичните фондове и тяхната допълняемост са от изключителна важност и се нуждаят от международно прието определение; призовава ЕС да разработи общ подход, който да гарантира, че Официалната помощ за развитие (ОПР) не се отклонява от съществуващите цели за развитие, а наистина ги допълва;
26. приветства дейността на работната програма за източници за дългосрочно финансиране и финансови нужди в развиващите се страни и очаква докладът на съпредседателите да бъде обсъден в Доха;
27. счита, че финансирането за действия в областта на климата в развиващите се страни трябва да се насочи към отрицателните последици от изменението на климата, които са вече осезаеми понастоящем, както и да подпомага развитието на устойчивост по-специално в най-бедните и най-уязвимите страни, и да допринася за намаляване на разликите в амбициите за смекчаване на последиците от изменението на климата преди 2020 г., докато в същото време допринася за устойчиво развитие;
28. във връзка с това посочва, че би трябвало да се използват иновативни допълнителни източници на финансиране (международни данъци върху финансовите трансакции и финансиране от международните мита върху въздушния и морския транспорт);
29. призовава Комисията да гарантира, че финансирането е ново и допълнително и да продължи да насърчава иновативни източници на финансиране;
30. подчертава значителния потенциал на премахването на субсидиите за изкопаеми горива за икономия на разходи и намаляване на емисиите от газове с парников ефект; призовава към приемането в Доха на планове за постепенно прекратяване на субсидиите за изкопаеми горива, както в развитите така и в развиващите се страни, с приоритет за страните от приложение I;
31. приветства създаването на управителен съвет на Зеления фонд за климата и очаква решение относно домакинството за секретариата на Зеления фонд за климата в Доха; отбелязва, че е необходимо на конференцията в Доха да бъдат взети допълнителни решения за привеждането в действие на Зеления фонд за климата, което беше договорено като част от споразуменията от Канкун, особено по отношение на първоначалното му финансиране и подчертава необходимостта от мобилизиране на финансова подкрепа от страните за привеждане в действие на Зеления фонд; признава, че Зеленият фонд за климата е жизнено важен за най-слабо развитите страни с цел смекчаване на изменението на климата и приспособяване към него; и че конкретни финансови ангажименти в това отношение са от първостепенна важност;
32. подчертава, че споразуменията от Канкун ясно уточняват, че предвидените за развиващите се страни средства чрез Зеления фонд за климата следва да бъдат „нови“ и „допълнителни“ по отношение на наличната помощ за развитие;
33. припомня, че докато бедните държави допринасят най-малко за нарастващата концентрация на парникови газове в атмосферата, те са най-уязвими от въздействието на изменението на климата и имат най-малък капацитет за

приспособяване;

34. подчертава, че гарантирането на съгласуваността на политиката и включването на околната среда в проектите за развитие представляват същината на стратегията на ЕС за ефективно смекчаване на изменението на климата и приспособяване към тях;
35. призовава ЕС и държавите членки да подкрепят намеси, насочени към бедните в развиващите се страни, които биха довели до повишаване на жизнения стандарт за най-бедните; настоятелно призовава ЕС да гарантира, че финансиране ще се предоставя само за подпомагането на щадящи климата пътища на развитие, тоест това означава постепенно ефективно прекратяване на прякото или косвено подпомагане от страна на ЕС за отраслите на промишлеността, работещи на базата на изкопаеми горива (например чрез гаранционните заеми на ЕИБ, агенциите за кредитиране на износа и т.н.) в съответствие с поетия от ЕС ангажимент на срещата на Г-20 в Питсбърг (2009 г.);
36. подчертава, че настоящата икономическа криза не трябва да се използва като претекст за липса на действия или отказ за финансиране на мерки за приспособяване в развиващите се страни; изтъква, че развитието на икономика с ниско равнище на въглеродни емисии е важна стъпка към разрешаването на кризата;
37. призовава индустриализираните страни да предоставят на развиващите се страни подходяща финансова и технологична подкрепа за прилагането на устойчиви, ефикасни технологии, без да ги принуждават да закупуват патенти;
38. подчертава, че финансирането на мерки за опазване на климата следва да се предоставя под формата на ново, допълнително финансиране освен съществуващата помощ за развитие;
39. припомня на ЕС и неговите държави членки, че ОПР представлява жизненоважно финансиране за основни потребности в областта на развитието, като здравеопазване или образование, което не следва да бъде пренасочвано към финансиране в областта на климата; призовава ЕС и неговите държави членки да гарантират достатъчно финансиране за постигане на Целите на хилядолетието за развитие, както и ново и допълнително финансиране за смекчаване на изменението на климата и приспособяването към него;

Земеползване, промени в земеползването и горско стопанство (LULUCF)

40. приветства приемането на Решение 2/СМР.7 на конференцията в Дърбан като важна стъпка към въвеждането на стабилни правила за отчетност за сектора на LULUCF; отбелязва, че решението предвижда двугодишна работна програма, която да разгледа нуждата от по-всеобхватна система за отчетност, така че да се гарантира екологосъобразността на приноса на сектора към намаляването на емисиите;
41. припомня, че както промяната в земеползването, така и земеделието носят отговорност за значителна част от емисиите на парникови газове в развиващите се страни; призовава ЕС да насърчава агролесовъдството и биологичното земеделие,

особено в най-слабо развитите страни, тъй като и двете допринасят за смекчаването на изменението на климата и за намаляването на бедността, като се създава възможност за диверсифициране на приходите на местните общности;

42. припомня отново, че производството на агрогорива от хранителни култури (като маслодайни семена, палмово масло, захарно цвекло, пшеница) биха могли евентуално да доведат до значително търсене на земя и да постави хората в бедните страни, чиято прехрана зависи от достъпа до земя и природни ресурси, в риск;
43. изразява съжаление, че „критериите за устойчивост“, изброени в Директивата за възобновяемата енергия и Директивата за качество на горивата относно агрогоривата са ограничени по обхват и недостатъчни да противодействат на отрицателните ефекти от увеличаването на агрогоривата, по-специално чрез непряка промяна на земеползването; призовава ЕС да осъвремени критериите за устойчивост и сертифициране относно биогоривата, за да гарантира съгласуваност с ангажимента си за борба с изменението на климата, както и правното си задължение за последователност на политиките за развитие, предвидено в член 208 от Договора от Лисабон;
44. припомня, че евентуално нарастване на използването на биомаса би могло да доведе до засилване на практиките в горското стопанство и до намаление на въглеродните запаси в горите, което би могло да застраши целта на ЕС за ограничаване на повишението на температурата до 2°C; изисква от ЕС и държавите членки са приемат само агрогорива, които явно намаляват емисиите парникови газове, не поставят значителни проблеми със земеползването, не заплашват продоволствената сигурност на хората и не създават риск от конфликти, свързани с опазването; в тази връзка настоятелно призовава Комисията да разработи правно обвързващи критерии за устойчивост за биомаса и да включи изчисленията, свързани с непряката промяна на земеползването, в съществуващите критерии за устойчивост за агрогорива и да включи и изчисленията, свързани с непряката промяна на земеползването и с въглеродния дълг в критериите за устойчивост на биоенергията;

Намалени емисии от обезлесяване и деградация на горите (REDD +)

45. приветства приемането в Дърбан на решенията относно равнищата на финансиране, гаранции и референтни нива; счита, че в Доха трябва да бъде постигнат допълнителен напредък, най-вече относно техническата оценка на референтните нива на горите; отбелязва също така, че на се пада важна роля за намаляването на пропуските в областта на смекчаването до 2020 г.;
46. подчертава, че според рамката на Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (РКОНИК) ;
47. противопоставя се на търговията с въглеродни емисии от горите и включването на REDD+ в пазара на въглеродни емисии, което може да доведе до свръх разпределение на кредити и допълнително намаляване на цената на въглерода;
48. подчертава, че успешното прилагане на REDD+ зависи от прозрачността и разработването на стабилни системи за мониторинг;

49. признава значението на REDD+ за справянето на проблема с емисиите от горите; настоява, че REDD + не следва да подронва постигнатия досега напредък с правоприлагането, управлението и търговията в областта на горското стопанство(FLEGT), по-специално по отношение на управлението на горите, изясняването и признаването на обичайни владения; призовава ЕС да окаже натиск за по-силни и по-подробни социални, ръководни и екологични предпазни мерки за проектите по REDD+, в това число защитни механизми, гарантиращи, че правата на лицата, живеещи в горите, не са нарушават;
50. отбелязва, че е необходимо системата на заплащане за опазването на горите да се утвърди като стабилна и дългосрочна система; подчертава, че унищожаването на горите ще започне отново, ако финансирането спадне под определено равнище;

Международно въздухоплаване и морски транспорт

51. припомня призива си международните инструменти, които съдържат цели за намаляване на емисиите в световен мащаб да овладеят въздействието на международното въздухоплаване и морския транспорт; продължава да подкрепя включването на въздухоплаването в Европейската схема за търговия с емисии (СТЕ);
52. призовава държавите членки да използват приходите от продажбата на квоти за въздухоплаването в полза на увеличаване от 2013 г. на финансирането в областта на климата, предоставяно на развиващите се страни;

Опазване на климата, особено във времена на икономическа криза

53. подчертава, че сегашните времена на икономическа криза ясно показват факта, че единствено устойчива икономика е в състояние да осигури просперитет в дългосрочен план и че опазването на климата е един от основните стълбове на посочената устойчива икономика; подчертава, че никога не е било толкова важно да се изяснят причините за политическо действие в областта на опазването на климата, т.е. да се осигури на повече хора висок жизнен стандарт, като същевременно гарантира ресурси и възможност за развитие, в това число за бъдещите поколения;
54. припомня, че предизвикателството на изменението на климата не може да бъде разглеждано изолирано, но че винаги ще е необходимо спрямо него да се подходи в контекста на устойчивото развитие, промишлената политика и политиката за осигуряване на ресурси;

Структурни реформи

55. изразява становище, че една от причините за успеха на конференцията в Дърбан беше фактът, че тя постави основите за преодоляване на предишното стриктно разделение на „страни“ и „наблюдатели“ в „развитите“ и „развиващи се страни“, както и на държави по приложение I и държави извън приложение I, и следователно призовава за постигане на нов, всеобхватен и по-приобщаваща структура на бъдещите преговори;

56. изразява становище, че настоящата система на „обещания и преразглеждане“ няма да донесе необходимите фундаментални промени, с оглед борбата срещу изменението на климата в дългосрочен план и следователно призовава всички страни да разгледат и други подходи;
57. подчертава, че не съществува „магическо решение“ за проблема с изменението на климата и следователно подчертава многобройните възможни начини за постигането на необходимото ограничаване на емисиите и, дори още по-важно, необходимата промяна на съзнанието; приветства в това отношение факта, че много държави вече предприеха амбициозни действия за смекчаване на изменението на климата и призовава РКОНИК да предостави платформа за повишаване на прозрачността относно случващото се на терен;

Промяна, насочена към постигането на устойчива икономика и промишленост

58. изразява загриженост относно достигането на рекордни стойности на световните емисии на CO₂ от изгарянето на изкопаеми горива през 2011 г. по данни на Международната агенция по енергетика; припомня, че планираното глобално увеличение на потреблението на енергия ще се базира върху увеличаване на всички източници на енергия; следователно счита, че усилията на ЕС за превръщане на икономиката му в устойчива икономика не трябва да отслабват, за да стане възможно върхът на конкурентоспособността му да бъде изграден върху устойчивите технологии и опит; счита, че ЕС следва да насърчава в международен план разпространението на опазващи околната среда технологии, включително в областта на възобновяемите източници на енергия, иновационни и ефикасни технологии в областта на изкопаемите горива и, по-специално, в областта на технологиите за енергийна ефективност;
59. призовава за по-тясно сътрудничество между Съвета, Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), така че да се позволи ЕС да говори с един последователен глас в рамките на международни организации като Международната агенция по енергетика (IEA), Международна агенция по възобновяема енергия (IRENA), Международно партньорство за сътрудничество в областта на енергийната ефективност (IPEEC) и Международната агенция по атомна енергия (МААЕ), и по този начин да играе по-активна и влиятелна роля, най-вече като дава гласък на политики за устойчива енергия и политики за енергийна безопасност;
60. изтъква, че много държави предприемат стъпки към екологизиране на икономиката, по различни причини, включително опазването на климата, недостига на ресурси и тяхното ефективно използване, енергийната безопасност, иновациите и конкурентоспособността; отбелязва, например, инвестиционните програми, посветени на енергийния преход в държави като Китай и Южна Корея, и призовава Комисията да анализира тези програми и последиците от тях за конкурентоспособността на ЕС в съответните сектори;
61. приветства посочените мерки и отново заявява, че международно координираните действия ще помогнат да се вземат мерки по отношение на опасенията за изместване на въглеродни емисии и конкурентоспособността на съответните

засегнати сектори, по-специално енергоемките отрасли; призовава за споразумение, чрез което да се гарантират равни условия в международен план за промишлените отрасли с високи емисии на въглероден двуокис;

62. изразява загриженост по повод повишеното равнище на така наречените внесени емисии, при което емисиите от вносни продукти се повишават по-бързо от емисиите, дължащи се на производство, които се съкращават във вътрешен план; счита, че ЕС би могъл по-добре да наблюдава и повишава осведомеността относно развитието на внесени емисии, като това може да насърчи промишлените конкуренти да се присъединят към по-строга схема за намаляване на емисиите, за да осигурят по-високо равнище на приемане на продуктите им на пазара на ЕС;
63. изтъква, че засягащата ЕС финансова и бюджетна криза не следва да намалява равнището на амбицията на ЕС, на индустриите му, на потребителите и на държавите членки, по отношение на международните преговори по изменението на климата в Доха; счита, че усилията на ЕС да трансформира икономиката си не трябва да се колебаят, например, за да се избегне изтичане на работни места и по-специално на зелени работни места, и че ЕС трябва да убеди световните си партньори, включително Китай и САЩ, относно ползите от присъединяването към международно споразумение и факта, че намаляването на емисиите е постижимо без загуба на конкурентоспособност и работни места, особено ако се извършва съвместно;
64. подчертава необходимостта от неотложно разработване и прилагане на цялостна стратегия за суровините и ресурсите, включително по отношение на ресурсната ефективност във всички сектори на икономиката, както в развитите, така и в развиващите се страни, за да се постигне устойчиви в дългосрочен план икономики, и призовава ЕС и неговите държави членки да водят с примера си в това отношение; призовава ЕС и неговите държави членки да подкрепят развиващите се страни на национално и на местно равнище чрез предоставяне на опит в областта на устойчивото минно дело, увеличеното ефективно използване на ресурсите и тяхната повторна употреба и рециклиране;
65. счита, че секторните подходи, заедно с общи за цялата икономика горни граници в индустриализираните страни, могат да допринесат за действия в областта на климата, конкурентоспособност и икономически растеж; подчертава значението на възприемане на секторен подход по отношение на промишлените емисии, по-конкретни за държавите с нововъзникващи икономики, във връзка с международните преговори; изразява надежда, че подобен подход може също да бъде част от международна рамка за периода след 2012 г. за действие по отношение на климата;
66. отбелязва, че цените на различните енергийни източници играят основна роля при определянето на поведението на участниците на пазара, включително промишлеността и потребителите, и отбелязва, че непригодността на настоящата международна политическа рамка изцяло да интернализира външните разходи, води до трайното установяване на неустойчиви модели на потребление; освен това напомня, че световен пазар на въглерод би представлявал солидна основа за

постигане както на съществено намаляване на емисиите, така и равнопоставени условия за промишлеността; призовава ЕС и неговите партньори да намерят в близко бъдеще най-ефективния начин за насърчаване на връзките между схемата за търговия с емисии на ЕС и други схеми за търговия, с цел разработване на световен пазар на въглеродни емисии, като по-този начин се гарантира по-голямо разнообразие от възможности за намаления, по-добър размер и ликвидност на пазара, прозрачност и, накрая, по-ефективно разпределяне на ресурсите за енергийния и промишления сектор;

Научни изследвания и технологии

67. изразява съжаление, че срещата на върха Рио+20 в Рио де Жанейро не успя да постигне съществен напредък по бъдещи ключови въпроси, свързани с устойчивостта; изразява съжаление по повод липсата на конкретни цели, измерими дейности и ангажименти от страна на световните лидери; отбелязва резултата от срещата в Дърбан, включително напредъка на Платформата от Дърбан, продължаването на Протокола от Киото и създаването на Зелен фонд за климата, разполагащ със 100 милиарда щатски долара и по-нататъшното развитие на изпълнителен технологичен комитет за развитието на нисковъглеродни технологии;
68. Подчертава, че разработването и внедряването на революционни технологии е от ключово значение в борбата срещу изменението на климата, като същевременно е убедително доказателство за партньорите на ЕС по целия свят, че намаляването на емисиите е осъществимо без загуба на конкурентоспособност и работни места; призовава за международен ангажимент за увеличаване на инвестициите в революционни технологии в областта на изследователската и развойната дейност в съответните отрасли; счита за ключово ЕС да е водеща с примера, който дава, като значително увеличи разходите си за изследвания в областта на технологии, щадящи климата, енергийно ефективни промишлени технологии и технологии в областта на енергетиката, и че ЕС следва да развива тясно научно сътрудничество в тази област с международни партньори като страните от групата БРИК (Бразилия, Русия, Индия и Китай) и САЩ;
69. счита, че иновациите са ключови за поддържането на глобалното затопляне под 2°C и отбелязва, че има различни начини за насърчаване на иновациите в пазарната икономика; призовава комисията да оцени различните механизми за възнаграждаване на водещите предприятия, които се отличават с капацитета си да ускоряват процеса на създаване на иновации и да прехвърлят и внедряват технологии на световно равнище; призовава за признаване на правото на развиващите се държави да се възползват пълноценно от гъвкавостта, която Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост позволява;
70. подчертава значението на изграждането на по-тясно сътрудничество между ЕС и най-слабо развитите държави; счита, че ЕС следва да подкрепя усилията, за да позволи на най-слабо развитите страни да намерят партньори и финансиране за инвестиции във възобновяема енергия и зелени технологии, и призовава Комисията да представи идеи за общи изследователски програми относно алтернативни

енергийни източници, и относно начина, по който ЕС може да насърчи сътрудничеството между развитите и развиващите се държави в различни промишлени сектори;

Енергетика, енергийна ефективност и ресурсна ефективност

71. отбелязва, че неотдавнашен анализ на IEA сочи, че подобрената ефективност предлага най-ясния път към по-добро управление на енергията през следващите десетилетия, като предлага трикратна възвръщаемост на инвестицията в съобразена с климата пътека до 2050 г., но изискваща категорични държавни политически действия и стимули;
72. Счита, че е жалко, че потенциалът за енергийно спестяване не се разглежда адекватно на международно равнище и на равнище ЕС; подчертава, че енергийното спестяване позволява създаване на работни места, съкращаване на разходи и създава енергийна сигурност, конкурентоспособност и води до намаляване на емисиите; призовава ЕС да обръща повече внимание на енергийното спестяване в рамките на международни преговори, при обсъждане на трансфер на технологии, разработване на развойни планове за развиващите се страни, или финансова помощ; подчертава, че за да бъде надежден, ЕС и неговите държави членки трябва да изпълнят собствените си цели;
73. посочва, че приблизително два милиарда души по света все още не разполагат с достъп до устойчива и достъпна енергия; подчертава необходимостта от решаване на въпроса с енергийната бедност в съответствие с целите на политиката в областта на климата; подчертава, че съществуват енергийни технологии, които са насочени както към опазване на околната среда в световен мащаб, така и към задоволяването на местните потребности от развитие;
74. изразява съжаление във връзка с факта, че Рамковата Конвенция по изменение на климата на ООН (РКОНИК) и Конвенцията за биологичното разнообразие не са достатъчно координирани, което означава, че се прахосват ресурси и се изпускат ценни и допълнителни политически възможности; подчертава, че редица изследванията, в това число изследването „Икономика на екосистемите и биоразнообразието“ ясно показват, че опазването на екосистемните услуги чрез устойчиви практики е често по-евтино от това да се налага замяната на изгубени функции чрез инвестиране в алтернативна тежка инфраструктура и технологични решения; настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки съответно да обвържат тясно своите цели в областта на изменението на климата с целите за опазване на биологичното разнообразие по време на предстоящото заседание на COP 11 в Хайдарабад;
75. подчертава, че е необходимо да се насърчава по-голям достъп и трансфер на екологично издържани технологии навсякъде, но по-специално в развиващите се държави, за да се подобри достъпът то технологична информация, да се произвеждат и предоставят надеждни данни относно съществуващите патенти и технологии, да се улесни и увеличи споделянето, обменът и обединяването на правата върху интелектуалната собственост чрез прозрачни и сигурни механизми, и да се разработват нови механизми, предназначени за насърчаване изследователска

дейност, която не възпрепятства достъпа до иновации; следователно призовава ЕС и неговите държави членки да разгледат въпроса за правата върху интелектуалната собственост с оглед ефективното и навременното генериране и разпространение на иновации, които са от съществено значение за изправянето пред и справянето с изменението на климата;

Дипломатическа дейност във връзка с климата

76. подчертава, че ЕС трябва да продължи конструктивните си действия в международните преговори по въпросите на климата, както и че е необходимо преди конференцията в Доха всички институции на ЕС, под егидата на ЕСВД, да развият допълнително дипломатическата дейност на ЕС във връзка с климата, с цел представяне на по-ясен профил на ЕС относно политиката в областта на изменението на климата, внасяне на нова динамика в международните преговори по въпросите на климата и насърчаване на партньорите по света, и по-специално най-големите източници на емисии, също да въведат задължителни, съпоставими и ефективни мерки за намаляване на емисиите и подходящи мерки за смекчаване и приспособяване към изменението на климата;
77. счита, че е жалко, че целта на ЕС за намаляване на емисиите не е последователна на приетата от него цел за 2°C и на разходноефективен подход към целта за намаляване на емисиите на парникови газове до 2050 г.;
78. подчертава важноста от (под-световни) съюзи с най-напредналите държави като средство за предоставяне на допълнителен стимул на преговорния процес и гарантиране на приемането, от страна на най-големите емитери, на амбициозни и подходящи цели за намаляване на емисиите на парникови газове;
79. подчертава във връзка с това значението на ЕС като главен фактор, говорещ с един глас на конференцията в Доха в търсенето на напредък към постигането на международно споразумение и запазването на единство за тази цел;
80. подчертава ключовата позиция на двете „приемащи държави“ – на Катар, в качеството му на един от най-големите световни производители на петрол и газ, чиито ресурси понастоящем намаляват, но все още има най-високото равнище на въглеродни емисии на глава от населението, както и на Южна Корея, в качеството ѝ на лидер в областта на „зелените технологии“, и на първата държава в света, приела законодателство за прилагане на системите за ограничаване и търговия с емисии, и насърчава двете страни (които към момента не са обхванати от приложение I), да дават пример и да помагат за изграждането на нови съюзи;
81. изразява загрижеността си, че неформалната практика за изчакване на консенсус сред всички делегации на Съюза забавя неотложните действия в областта на климата и следователно настоятелно призовава Съвета да действа по всяко време въз основа на гласуване чрез квалифицирано мнозинство в съответствие с Договорите, по-конкретно за актове с общо приложение в съответствие с 16, параграф 3 от ДЕС и по-конкретно член 218, параграф 8 от ДФЕС „по време на цялата процедура“ по постигането на международни споразумения;

82. отбелязва, че Комисията предложи пътна карта за Европа без въглеродни емисии до 2050 г., която представлява много амбициозна, но постижима цел; потвърждава, в тази връзка, ангажимента си за ограничаване на емисиите на парникови газове, включително и при липса на международно споразумение;
83. отбелязва, че глобалното затопляне подчертава взаимозависимостта на всички държави; следователно счита за необходимо постигането на световно споразумение, така че да се избегне катастрофално изменение, което ще засегне драматично цялото човечество;

Делегация на Европейския парламент

84. счита, че делегацията на ЕС има жизненоважна роля в преговорите, свързани с изменението на климата, и следователно счита за неприемливо това, че членовете на Европейския парламент не са могли да присъстват на координационните заседания на ЕС на предишни конференции на страните по РКОНИК; очаква, че поне на председателя на делегацията на Парламент ще бъде позволено да участва в координационните заседания на ЕС в Доха;
85. отбелязва, че в съответствие с рамковото споразумение, сключено между Комисията и Европейския парламент през ноември 2010 г., Комисията трябва да улеснява включването на членове на Парламента като наблюдатели в делегациите на Съюза при договарянето на многостранни споразумения; припомня, че съгласно Договора от Лисабон (член 218 от ДФЕС), Парламентът трябва да даде своето съгласие за споразумения между Съюза и трети държави или международни организации;

o

o o

86. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите членки и на Секретариата на UNFCCC, с молба да бъде разпространена до всички държави, които не са членки на ЕС и са страни по конвенцията.